

Súd: Mestský súd Košice
Spisová značka: K2-29Csp/238/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7220207611
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Mičková
ECLI: ECLI:SK:MSKE:2023:7220207611.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Košice sudkyňou JUDr. Jankou Mičkovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtňa 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtňa 48, Bratislava, IČO: 37 927 795 proti žalovanému: A. B., nar. X.X.XXXX, bytom v C., D. XXXX/XX, zast. JUDr. Monikou Marjanovič, advokátkou, so sídlom v Košiciach, Urbánková 6, o zaplatenie 920,66 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a.

II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnej výške, o ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu VÚB, a.s. Bratislava sa žalobou doručenou súdu dňa 28.7.2020 domáhala, aby súd zaviazal žalovaného na úhradu sumy 920,66 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 29.12.2017 do zaplatenia a k náhrade trov konania.

2. Žalobu odôvodnila najmä tým, že jej právny predchodca Consumer Finance Holding, a.s. C. a žalovaný uzatvorili zmluvu o pôžičke č. 6187952, na základe ktorej poskytol pôžičku vo výške 1.400 €. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 40,66 €, pričom do dnešného dňa uhradil sumu vo výške 1.341,78 €. Žalovaný porušil svoju povinnosť splácať pôžičku riadne a včas, preto žalobca listom zo dňa 26.10.2017 vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok a dňa 19.12.2017 úver zosplatnil. Ku dňu podania žaloby celkový dlh žalovaného predstavuje sumu vo výške 920,66 €.

3. Právny predchodca žalobcu predložil alebo označil dôkazy a použil tieto prostriedky procesného útoku: notárska zápisnica, zmluva o spotrebiteľskom úvere, predžalobná upomienka, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, kópia doručenky, prehľad splátok a úhrad, návrh na zmenu strán sporu, , rámcová zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 vrátane prílohy 1 a 3, čiastočné späťvzatie žaloby, súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch.

4. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu namietal, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu absencie náležitostí v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. j) zák. č. 129/2010 Z.z, pretože pokiaľ je údaj o výške RPMN totožný s výškou úrokovej sadzby je tento údaj o RPMN zjavne nesprávny. Výška úroku 27,41 % je v rozpore s dobrými mravmi a preto je dohoda o úroku absolútne neplatná. Zmluva tiež neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) zák. č. 129/2010 Z.z. Uviedol, že uhradil žalobcovi 1.341,78 € a dňa 13.12.2017 sumu 20 €, spolu teda sumu 1.361,78 €. Keďže úver je bezúročný a bez poplatkov, dôvodná je žaloba na zaplatenie istiny 38,22 € (1.400 € - 1.361,78 €).

5. V priebehu konania súd prvej inštancie (ďalej aj len „súd“) uznesením z 29. marca 2021 pripustil, aby do konania na miesto žalobcu vstúpila obchodná spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtne 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.5.2021.

6. Následne súd prvej inštancie pôvodne rozsudkom zo dňa 13. apríla 2022 č. k. 29Csp/238/2020-107 rozhodol tak, že konanie v časti zaplata sumy 40,66 € zastavil. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 880 € s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 920,66 € od 29.12.2017 do 11.12.2020, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 880 € od 12.12.2020 do zaplata, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnej výške, o ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

7. Odvolací súd o odvolaní žalovaného proti rozsudku súdu zo dňa 13. apríla 2022 č. k. 29Csp/238/2020-107 rozhodol uznesením zo dňa 11. augusta 2023 č.k. 6CoCsp/48/2022-144 tak, že odmietol odvolanie voči výroku o zastavení konania v časti zaplata sumy 40,66 €. Zároveň zrušil rozsudok zo dňa 13. apríla 2022 č. k. 29Csp/238/2020-107 okrem výroku, ktorým súd konanie v časti zaplata sumy 40,66 € zastavil a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Z odôvodnenia uznesenia zo dňa 11. augusta 2023 č.k. 6CoCsp/48/2022-144 okrem iného vyplýva, že súd platnosť zmluvy o postúpení a platnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru vôbec neskúmal, pričom sa jedná o skutkové okolnosti, pri ktorých existuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti (a teda je povinný o nich vykonávať dokazovanie), preto z nich nemožno vychádzať ako zo zhodných tvrdení strán, aj keď ich protistrana výslovne nepoprela. Odvolací súd uložil súdu prvej inštancie posúdiť vecnú legitimitáciu a všetky pre spor relevantné tvrdenia strán sporu. Zároveň mu uložil rozhodnúť o trovách celého konania, vrátane trov tohto odvolacieho konania.

9. Po vrátení veci odvolacím súdom súd reflektoval názory v ňom vyjadrené, pričom poskytol stranám sporu priestor na vyjadrenie sa k tomuto rozhodnutiu.

10. K otázke zosplatenia pohľadávky sa vyjadril žalobca podaním doručeným súdu dňa 10.10.2023. Poukázal na to, že zosplatenie pohľadávky bolo medzi stranami dohodnuté v zmluvných podmienkach - čl. 9 bod 2, ktoré sú súčasťou Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 6187952. V čl. 9 bod 2 je uvedené, že: „Spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania Splátok Pôžičky žiadať od Klienta zaplata celej pohľadávky Spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť Pôžičky), ak je Klient v omeškani s úhradou jednej Splátky alebo čiastočného plnenia jednej Splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a to za podmienok ustanovených v §53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.“ Žalobca mal za to, že nijakým výkladom ust. § 53 ods. 9 OZ, nemožno vyvodit' záver, že zákonodarca vyžaduje 2 úkony pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, jednak výzvu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, ku ktorým musí byť preukázané doručenie oboch listín. Žalovaný sa doručením upozornenia podľa § 53 ods. 9 OZ, za ktoré sa podľa žalobcu dá považovať predžalobná upomienka s obsahom takéhoto upozornenia oboznámil. Následne pôvodný veriteľ využil možnosť predčasného zosplatenia úveru, ku ktorému úkonu síce žalobca nepredkladá doručenkú alebo doklad preukazujúci odoslanie listiny na poštovú prepravu, nakoľko predmetná listina o zosplatení úveru má deklaratórny charakter, pričom účinky nastávajú spätne oboznámením sa žalovaného s obsahom listiny o zosplatení úveru. Žalovaný tak pozitívne vedel aj s ohľadom na bod 9.2 zmluvných podmienok, aké dôsledky bude mať pre neho nezaplata splatnej splátky, pre ktorú pôvodný veriteľ zosplatal úver v celosti. Žalobca zopakoval, že žalovaný bol preukázateľne v omeškani viac ako 90 dní, v zmysle ustanovení Zmluvy a Zmluvných podmienok, bol žalovaný formou Predžalobnej upomienky zo dňa 26.10.2017 upozornený na možnosť zosplatenia pohľadávky v celosti (doručenkú k Predžalobnej upomienke zaslal súdu v prílohe tohto podania). Keďže u žalovaného nedošlo k náprave finančnej disciplíny, právny predchodca žalobcu pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru v celosti ku dňu 19.12.2017 (Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 23.12.2017). Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dlhu bolo zasielané žalovanému len obyčajnou poštou, nakoľko pred zosplatením bola žalovanému adresovaná výzva aj s doručenkou, v rámci ktorej bol žalovaný upozornený na možnosť zosplatenia dlhu v prípade neuhradenia dlhých splátok. Žalovaný sa mohol podľa žalobcu o zosplatení dozvedieť najneskôr

doručením podanej žaloby. Žalobca uviedol, že predmetná listina má len deklaratórny charakter a jej účinky spätne nastanú momentom oboznámenia sa žalovaného s jej obsahom. Pre neplnenie si zmluvných záväzkov bola pohľadávka následne podľa žalobcu v súlade s ust. § 92 Zákona o bankách legitímne postúpená na nového veriteľa - spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o.. Žalovaný nijakým spôsobom nerozporoval skutočnosti týkajúce sa postúpenia pohľadávky na žalobcu a taktiež ani skutočnosť, že došlo k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru. Žalobca poukázal na judikatúru súdov, najmä rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 11.05.2021, č.k. 14CoCsp/52/2020 uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 22.04.2021, č.k. 11CoCsp/11/2021 - 179 uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 06.10.2021, č.k. 16CoCsp/22/2021 - 224 rozsudok Okresného súdu Nitra zo dňa 21.09.2021, č.k. 36Csp/210/2020.

11. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo dňa 18.10.2023. Na pojednávaní nebol prítomný právny zástupca žalobcu, ktorý svoju neprítomnosť riadne a včas ospravedlnil. Žalovaný prostredníctvom právnej zástupkyne vzniesol na pojednávaní námietku nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, nakoľko mal za to, že oznámenie o zosplatnení úveru nielenže nebolo doručené žalovanému, dokonca nebolo preukázané ani danie na poštovú prepravu, preto žalobu žiadal zamietnuť.

12. Po opätovnom preskúmaní žaloby, vyjadrení strán sporu a na základe vykonaného dokazovania z predložených listinných dôkazov mal súd za preukázané, že spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., t.j. právny predchodca žalobcu a žalovaný písomne uzatvorili dňa 7.10.2014 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 1523065, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý bezúčelový úver vo výške 1.400 € s výškou mesačnej splátky 40,66 € s priemernou hodnotou RPMN 44,06%, RPMN 27,41%, úrokovou sadzbou 27,41%, termín konečnej splatnosti 10/2019, s počtom mesačných splátok 60, celkovými nákladmi spotrebiteľa 1.039,60 €, so splatnosťou prvej splátky dňa 20.11.2014, s dobou trvania zmluvy do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa tejto zmluvy. Žalovaný z predmetnej sumy uhradil sumu vo výške 1.341,78 €, čo vyplýva to z prehľadu splátok a úhrad a po podaní žaloby sumu vo výške 40,66 €. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 26.10.2017 - predžalobná upomienka vyzval žalovaného na úhradu nedoplatku na splátkach s poučením na možnosť úver zosplatiť. Listom zo dňa 23.12.2017 – oznámenie o okamžitej splatnosti úveru vyhlásil okamžitú splatnosť úveru.

13. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“ alebo „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, (ďalej aj „zákon o spotrebiteľských úveroch“ a „zákon č. 129/2010 Z. z.“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

16. Podľa § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka, prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.

17. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od

omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

18. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

19. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

20. Súd po opätovne vykonanom dokazovaní a v intenciách uznesenia odvolacieho súdu zo dňa 11. augusta 2023 č.k. 6CoCsp/48/2022-144 dospel k záveru, že námietka žalovaného ohľadom aktívnej vecnej legitímácie žalobcu je dôvodná a žalobu je potrebné zamietnuť.

21. V prejednávanej veci nebolo medzi stranami sporné, že sa jedná o nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, na základe ktorej právny predchodca VÚB a.s., spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. C. poskytol žalovanému pôžičku vo výške 1.400 €, ktorú sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 40,66 €.

22. Citované ustanovenie § 53 ods. 9 OZ spresňuje podmienky splácania záväzkov, vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv v splátkach. Veriteľ môže pre nesplnenie niektorej splátky žiadať o zaplatenie celej pohľadávky po uplynutí troch mesiacov od omeškania s jej zaplatením v prípade, že spotrebiteľa súčasne upozornil v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva (§ 565 OZ). Takýmto zákonom predpokladaným úkonom je listina, v ktorej je spotrebiteľ upovedomený o práve dodávateľa pristúpiť k predčasnemu zosplateniu spotrebiteľského úveru; táto sa zároveň musí dostať do dispozičnej sféry adresáta - spotrebiteľa.

23. Zároveň platí, že na zosplatenie úveru podľa ustanovenia § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka sa vyžadujú dva úkony, a to výzva podľa § 53 ods. 9 OZ a následne vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru.

24. V zmysle ustanovenia § 45 ods. 1 OZ totiž platí, že pre nastúpenie účinkov prejavu vôle, smerujúceho voči neprítomnej osobe - adresátovi sa vyžaduje, aby sa tento dostal do sféry dispozície adresáta, čím by mu bola vytvorená aspoň objektívna možnosť oboznámiť sa s jeho obsahom. Je neprípustné, aby k vzniku, zmene alebo zániku práv alebo povinností účastníka právneho vzťahu dochádzalo na základe prejavu vôle konajúceho subjektu bez toho, aby bola adresátovi daná aspoň objektívna možnosť sa s takýmto úkonom oboznámiť. Pri výklade požiadavky o doručení tak výzvy na zaplatenie (v prejednávanej veci označenej ako predžalobná upomienka), ako aj oznámenia o mimoriadnom zosplatení úveru je potrebné prihliadnuť na právne účinky jednostranných adresovaných právnych úkonov.

25. Povahu jednostranného adresovaného právneho úkonu má nielen písomná výzva na zaplatenie dlžnej sumy, ale aj oznámenie o zosplatení úveru. Zosplatenie úveru je právom veriteľa, ktoré je naviazané na jeho prejav vôle, smerujúci voči dlžníkovi. Právny predchodca žalobcu preukázal doručovanie predžalobnej upomienky zo dňa 26.10.2017 do sféry dispozície žalovaného, doručenkou

zo dňa 27.10.2017 (č.l. 13, resp. č.l. 189). Čo sa týka oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 23.12.2017 (č.l. 13, resp. č.l. 188), žalobca dôkaz preukazujúci doručovanie tejto listiny žalovanému súdu nepredložil.

26. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaný nebol preukázateľne oboznámený o skutočnosti, že dlh sa stal splatným v celom rozsahu. Uvedené umocňuje skutočnosť, že sám žalobca vo svojom vyjadrení uviedol, že doručenkou alebo doklad preukazujúci odoslanie listiny na poštovú prepravu nepredkladá. Žalobca preto neunesol dôkazné bremeno o dôjdení písomného prejavu vôle do dispozičnej sféry žalovaného.

27. Keďže nebolo v konaní preukázané doručenie oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru žalovanému, pričom žalovaný výslovne poprel, že by mu oznámenie o zosplatnení úveru vôbec bolo doručené, nespôsobuje takéto oznámenie žiadne právne následky. Súd tak dospel k názoru, že podmienky na platné zosplatnenie pohľadávky podľa § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka splnené neboli.

28. Súd sa nestotožnil s argumentáciou žalobcu, pokiaľ tento mal za to, že doručovanie listín týkajúcich sa vyhlásenia splatnosti úveru musí byť preukázané. V súvislosti s doručovaním hmotnoprávných úkonov banky dlžníkovi súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/36/2020 zo dňa 15.12.2020, uverejneného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 1/2021 pod R č. 4, v zmysle ktorého nie je rozhodujúce, či bol právny úkon obsahujúci určitý prejav vôle odoslaný, ale či sa dostal do dispozičnej sféry adresáta, ktorému tým bola objektívne vytvorená možnosť oboznámiť sa s jeho obsahom. V súlade s čl. 2 ods. 2 CSP ide o záväzné stanovisko, preto súd nepovažoval ďalej za potrebné sa zaoberať so žalobcom predloženou judikatúrou Krajského súdu v Banskej Bystrici, resp. Okresného súdu Nitra ohľadom zosplatňovania pohľadávky.

29. Vzhľadom na záver súdu o neplatnosti mimoriadneho zosplatnenia úveru právnym predchodcom žalobcu, E. F. B., G., ako banka nemohla s poukazom na ustanovenie § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch platne postúpiť žalobcovi ako „nebanke“ (tretej strane) práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nakoľko ide o tzv. živý úver, u ktorého v čase postúpenia ešte nenastala konečná splatnosť úveru.

30. Ohľadom postúpenia pohľadávky súd ďalej uvádza, že pôvodný veriteľ, Všeobecná úverová banka, a.s., ak banka mienila postúpiť svoju pohľadávku, musela postupovať jednak v zmysle ustanovení zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v zmysle § 92 ods. 8, ako aj ustanovenia § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z..

31. Z uvedeného dôvodu bolo potrebné posudzovať súladnosť postupu banky nielen s ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách, ale aj s § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého je možné postúpiť pohľadávku z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na iného veriteľa oprávneného poskytovať úvery, a to na základe povolenia, udeleného Národnou bankou Slovenska, ak sa postupuje pohľadávka po konečnom termíne splatnosti alebo pohľadávky, ktorá sa stala splatnou (písm. b/).

32. Vzhľadom na to, že nedošlo k platnému zosplatneniu pohľadávky, neboli splnené ani podmienky pre platné postúpenie pohľadávky, čo má v zmysle vyššie uvedeného za následok, že žalobcovi v tomto konaní aktívna vecná legitimácia nesvedčí.

33. V spotrebiteľskom konaní súd skúma vecnú legitimáciu vždy aj bez návrhu, pričom dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok, predpokladaných ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách a § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., ktorým predchádza splnenie náležitostí, predpokladaných § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ zaťažuje veriteľa, a to aj v prípade, že jeho skutkové tvrdenia by neboli spotrebiteľom vyslovene popreté. Na podporu tejto argumentácie súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo 162/2020 zo dňa 27.10.2021, publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 2/2022 pod R č. 6.

34. Keďže žalobca nenadobudol aktívnu vecnú legitímáciu v dôsledku neplatnosti neúčinného zosplatnenia úveru a následnej neplatnosti postúpenia pohľadávky, súd žalobu žalobcu zamietol. V nadväznosti na to súd konštatuje, že nebolo ďalej potrebné skúmať (hoci aj ex offa), či pohľadávka je alebo nie je premlčaná alebo či úver je bezúročný a bezpoplatkový. Ústavný súd SR opakovane uviedol, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (I. ÚS 241/07).

35. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

36. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

37. Podľa § 262 ods. 2 CSP, O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

38. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

39. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s princípom úspechu v konaní podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému ako plne úspešnej strane sporu priznal podľa § 262 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov konania, vrátane trov odvolacieho konania, pričom o samotnej výške tohto nároku rozhodne súd podľa § 262 ods. 1 CSP samostatným rozhodnutím, vydaným vyšším súdnym úradníkom, po právoplatnosti tohto rozsudku.

40. Súd nerozhodol o trovách konania podľa ust. § 257 CSP, pretože na rozhodnutie o trovách konania podľa tohto ustanovenia nevidel dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by výnimočne náhradu celkom alebo z časti nepriznal. Výnimočnosť týchto okolností súd nevidel ani v okolnostiach danej veci ani v okolnostiach na strane strán sporu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Mestský súd Košice v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo ním sleduje, podpis a ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní aj spisová značka tohto konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne

(odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada

mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa tohto zákona, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.